

20 LE ENO JE POTREBNO

NOV ZACETEK - NOV IZZIV

Vsak dan in v vsakem dogodku nam Bog daje novo možnost za naše spreobrnjenje. To pomeni, da čaka name in nate, da mu veselo odgovoriva in odgovarjava na njegov klic in ljubezen.

Takšno možnost doživljata fant in dekle, ko načrtujeta skupno življenje in s poroko vstopata v zakon. Gotovo si želita tedaj vse naj..., postopoma pa spoznavata in zorita, da je vse, kar se dogaja, dar Božje ljubezni.

Tudi šolarji in študentje ob novem šolskem letu spoznavajo nove vrstnike, nove učitelje in profesorje. Nov začetek je nov izziv za rast v starosti in modrosti, da bodo v nekaj letih sposobni prevzemati odgovorne službe.

Ta mesec sem obiskal bolnika, ki je imel raka, in mi je rekel: »Nič se ne bojim umreti. Bog mi je dal v življenju vse. Sedaj, ko sem pred smrtjo, mi je tudi ta izziv, ko pričakujem nova doživetja in spoznanja, v katera sedaj še verujem. Zanima me, kako bodo izgledala srečanja s sorodniki in znanci in tudi z Bogom Očetom, Jezusom in sv. Duhom, v kar sem veroval na poti skozi zemeljsko življenje.«

O, ko bi mogel tudi jaz tako doživljati slovo s tega sveta, ko se bo vera spremenila v gledanje. Naj me v tem pričakovanju razsvetljuje, vodi in podpira dobri Bog, saj me je v svoji dobroti ustvaril za večno srečo.

20

Župnik Janez

*20 let Miklavževega vrtca
in Doma Marije in Marte*

PRIDITE IN SE VESELITE Z NAMI NAD VSEM, KAR
NAM JE STORIL GOSPOD!

*V Domu Marije in Marte ter v Miklavževem vrtcu praznujemo 20. obletnico delovanja. Ob tej priložnosti **vas vabimo**, da se nam pridružite in se veselite z nami;*

**ČETRTEK, 15. 9., OB 19. URJ:
KAJ JE ZGODOVINA V NAŠIH DRUŽINAH**

Predaval bo Jože Možina – novinar, zgodovinar – nova dvorana Doma Marije in Marte;

**PETEK, 16. 9., OB 19. URJ:
OD OTROŠTVA DO POZNE JESENI**

Program otrok Miklavževega vrtca in stanovalcev Doma Marije in Marte – nova dvorana Doma Marije in Marte;

SOBOTA, 17. 9., OB 19. URJ:

GLASBENI VEČER

na trgu pred cerkvijo, če bo slabo vreme v novi dvorani Doma Marije in Marte;

NEDELJA, OB 10. URJ:

SLOVESNA SV. MAŠA

Vodil jo bo nadškof, metropolit, dr. Anton Stres; po sv. maši blagoslov novih prostorov na Griču.

SVETNIKI – BOŽJI PRIJATELJI

Rojstvo device Marije – MALI ŠMAREN

Samo tri rojstne dneve obhaja cerkev. Spominjamo se, kdaj so se rodili Jezus, Janez Krstnik in Marija. Marijino rojstvo je veselo oznanilo svetu, saj je prišla na svet, da bo iz nje izšel Božji sin Jezus, ki bo Odrešenik. Marijin rojstni dan obhajamo 8. septembra.

Praznik *povišanje sv. križa* – 14. septembra – je povezan s posvetitvijo cerkve Božjega groba v Jeruzalemu in nas spodbuja, naj z globoko vero častimo podobo križa. V vsaki krščanski hiši naj bo na vidnem mestu podoba križanega Jezusa, saj je s svojim križem odrešil svet in zato je križ v središču naše vere.

Takoj za praznikom *povišanje sv. križa*, 15. septembra, je Žalostna mati Božja.

Spomnimo se Marijinega trpljenja pod križem in že prej – sedem njenih žalosti: napoved starčka Simeona, beg pred Herodom, tridnevno iskanje dvanajstletnega Jezusa, srečanje z Jezusom na križevem potu, križanje, sprejetje mrtvega sina v naročje pod križem, položitev v grob.

Zato poznamo podobo Marije, ki ima v srcu sedem mečev. Marija pa ne trpi samo z Jezusom; tudi kadar trpimo mi, je z nami in nam vliva tolažbo.

24. septembra goduje blaženi Anton Martin Slomšek, slovenski škof, ki je poleg vsega drugega, pomembnega za odrasle, zelo skrbel za otroke. Je zavetnik vzgojiteljev, učiteljev in katehetov, torej tudi učencev.

Pa omenimo še nadangela Mihaela, ki goduje 29. septembra. Je zavetnik zoper satana. Zato so mu velikokrat posvečene »krsne cerkve« in kapelice na pokopališčih. Sveti Mihael »vaga duše« umrlih ... dobra in slaba dela, ki so jih storile v življenju. Pri tem tehtanju mu pomaga Marija, ki s solzami nad grešniki

dopolni premajhno težo dušinih dobrih del, da lahko duša uide satanu, ki jo čaka, in odide v nebesa. Že več tisoč let nazaj so ljudje verjeli v tehtanje duš, čeprav še niso bili kristjani. Od takrat izvira navada žrtvovanja duhovom rajnih in demonom. Kristjani pa smo to nadomestili z miloščino ubogim v spomin svojih umrlih sorodnikov in njihovih duš, ki jih je stehal nadangel Mihael.

Verujemo, da poleg vidnega obstaja tudi nevidni svet in v njem so angeli. Angeli vodijo ljudi k Bogu; vsak človek ima svojega angela varuha; njihov god pa je 2. oktobra.

Zbrala in zapisala Leonida

ČEMERNA STARKA

Ko je neka stara ženica umrla so bili vsi prepričani, da za seboj ni pustila ničesar vrednega. Kasneje, ko so sestre pregledovale zapuščino, so našle pesem, ki je obšla svet in je veliko več vredna, kot bi bila katerakoli stvar.

ČEMERNA STARKA

Kaj vidite, sestre? Kaj vidite? Kaj si mislite, ko me pogledate?

Čemerna starka, ne preveč pametna, negotovih navad, z očmi, zasanjanimi v daljavo. Starka, ki izpljuva hrano in ne odgovarja, ko ji glasno prigovarjate: »Dajte no, potrudite se malo!«

Starka, za katero mislite, da ne opazi stvari, ki jih počnete, in kar naprej izgublja nogavico ali čevelj. Starka, ki vam proti svoji volji ali krotko dovoli, da počnete, kar hočete, jo kopate in hranite, samo da mine dolg dan? Je to tisto, kar vidite? Potem odprite oči, sestre, kajti to, kar vidite, nisem jaz.

Povedala vam bom, kdo sem, ko tukaj sedim tako mirno, tako kot ukažete, ko celo jem na vaš ukaz.

Sem desetletna deklica, ki ima očeta in mamo, brate in sestre, ki ljubijo drug drugega.

Sem šestnajstletno dekle, s krili na nogah, ki sanja, da bo kmalu srečala svojega ljubega.

Sem nevesta pri dvajsetih, moje srce poskakuje, ko dajem zaobljubo, ki me zavezuje do konca življenja.

Zdaj jih štejem petindvajset, imam svoje otroke, ki potrebujejo moje vodenje, imam varen in srečen dom.

Sem ženska pri tridesetih, otroci hitro rastejo, med seboj smo povezani z vezmi, ki bi morale trajati večno.

Ko jih imam štirideset, so moji sinovi odrasli in zdoma, toda ob strani mi stoji mož, ki skrbi, da ne žalujem.

Pri petdesetih se ob mojih kolenih znova igrajo dojenčki, zopet poznam otroke, moje ljubljene in sebe.

Nad mano se zgrnejo temni oblaki, moj mož je mrtev. Ko se zagledam v prihodnost, se vsa naježim od groze.

Moji otroci se oddaljujejo, imajo svoje otroke; mislim na vsa minula leta in ljubezen, ki sem jo poznala.

Zdaj sem starka.

Telo je usahnilo, privlačnost in moč izginila. Tam, kjer sem nekoč imela srce, je zdaj kamen.

Toda znotraj te razvaline še vedno prebiva mlada deklica. Moje izmučeno srce tu in tam še vedno zna kipeti od čustev. Spominjam se veselih in žalostnih dni. V mislih znova ljubim in podoživljam svoje življenje. Mislim na vsa tista leta, ki jih je bilo premalo in so prehitro minila, in sprejemam neizogibno dejstvo, da nič ne more trajati večno. Globoko spoznavam, da sem v tem svetu le romarica.

Zato, ljudje, odprite oči,
odprite oči in poglejte!

Pred vami ni čemerna starka,
pred vami sem JAZ !!!

Vsi boste nekega dne na mojem mestu. Ne pozabite na čemerne starce in ne zaničujte jih. Zahvaljujte se Bogu za njih!!!

Vir: svetovni splet

ŽANJICE

Žito je valovilo v svojem zlatem bogastvu, podobno valovanju morja ob mirnem vremenu. Bilo je zrelo za žetev. V svitu jutranje zarje, pred sončnim vzhodom, ko je rosa steblikam žita še dajala mehko, je ded pulil šope žita in vezal v pas. Pasove pa je pripravljaj za vezanje snopov zrelega žita. Žanjice so se s srpi na ramah odpravljale na široko njivo. Nenadoma

iz hiše priteče starejši brat ter mi naroči: »Teci kolikor lahko hitro k sv. Petru po znamenje, ker se bo oče rodil. Ves vzhičen od sreče zaradi tega dogodka začnem teči. Pritečem do konca sveta in ... ??? Nekako dojamem, kje je sv. Peter, in da se moram odpraviti proti nebu. Kaj pa zdaj? Domislil sem in hitro začnem puliti fižolove late iz njive in si sestavljati lestev. Sestavljal sem jo tri dni. Po njej se vzpnem. Gor me je sv. Peter že čakal. Dal mi je znamenje. Takoj sem se vrnil, saj so me čakali za znamenje za očetovo rojstvo. Hitim kolikor lahko. Kmalu ugotovim, da se mi lestev podira, ker so si jeleni brusili roge ob njo. Obvisim. Pogledam dol in vidim Zemljo. Bila je videti kot zrno graha. Začnem si puliti lase z glave in iz njih plesti vrv, da bi se spustil na Zemljo. Dobro mi je šlo, dokler me ni začelo v prste zebsti. Ustrašim se, da ne otrpnem od mraza, pograbim dva kamna, začnem kresati enega ob drugega, da si zanetim ogenj in se pogrejem. Pri tem iskra odskoči in mi prižge pletenico. Strmoglavim in zabije me sto metrov pod zemljo. Stečem domov, pograbim lopato in kramp ter se urno izkopljem iz tal. Prinesem znamenje domov, med tem časom se je oče že rodil. Takoj mi zapovedo, naj grem za božjo voljo na studenec po svežo vodo, kajti sonce je žgalo do 40 stopinj. Ženice pa so skoraj omagale. Pograbim dve buči in stečem proti studencu. Ta je bil močno zamrznjen, led na njem je bil debel za močan podplat. Nisem ga mogel prebiti z nobenim kamnom. Spomnim se in pograbim glavo z ramen in z njo razbijem led. Napolnim buče z vodo in jih odnesem žanjicam. Te se odžejajo, potem pa padejo na tla od smeha. Začuden jih vprašam, čemu tak smeh. »Kako pa ti hodiš po svetu brez glave?« me vprašajo. Potipam se in glej, res je ni na ramah. Stečem k studencu in vidim dve

lisici, ki prežita nanjo. Zapodim se za njima, Prestrašeni zbežita. Ob tem pa jima iz gobčka pade listek, na njem pa piše: *Vse skupaj je ena velika laž.*

Po ustnem izročilu

Z. T

SPOMINSKE DROBTINICE

SILA SPOMINA

Ta dogodek se je zgodil pred devetdesetimi leti. Imela sem štiri leta.

Ko se je moja pokojna mama vračala s polja domov, je doživela hudo nesrečo. Povožila jo je konjska vprega, ker so se konji splašili. Bila je težko poškodovana. V spominu mi je ostalo, kako so jo pripeljali domov s štirikolesnim vozičkom, prekrito z rjuho. Mene so nato odpeljali v neko hišo in me položili v posteljo, kjer sem bila prepuščena sama sebi.

Po dolgotrajnem zdravljenju se je mama vrnila domov iz bolnišnice. Vsa vznemirjena sem si ogledovala svojo poprej lepo mamo, ki je bila sedaj neprepoznavna. Njen obraz je bil ves spremenjen, v brazgotinah. Mislila sem, da ni ona!

Po komaj treh letih, imela sem sedem let, se je utopil moj štiriindvajsetletni brat. Ko sem bila stara dvanajst let, pa se je ponesrečila sestra, ki je ob delu na žagi, v lesni industriji, izgubila roko.

Ti dogodki iz mladosti me vedno spremljajo in se jih ne morem znebiti.

Anja V.

UTRINKI Z IZLETA

V Zavodu Marije in Marte v Logatcu sem od 6. maja 2011.

Dokaj obnemogla sem se predala v nego osebju Doma. Spremljalo me je dvomljivo upanje, da bi tam, razen na vozičku, morda še lahko uporabljala lastne noge.

Iz postelje sem opazovala, kako se odvija dnevni in tedenski program. Najbolj so se mi zdeli zanimivi ponedeljkovi izleti po mojem rojstnem Logatcu.

Na zadnji letošnji izlet so nas mladi popeljali na vozičkih v Grapovčnik. V tem Domu prebiva moja sosedka Mimi Škof. Z njo se namreč nisem srečala že lepo število let, zato se nobena ni sramovala objema, spremljanega s pristnimi solzami. Ja, dragi moji, ohranjajmo spoštljive odnose drug do drugega in vsaka prijazna beseda bo balzam za naše duše.

I. P.

AKTIVNOSTI V SEPTEMBRU

MEDGENERACIJSKE SKUPINE

- ❖ BETANIJA: sreda ob 15. uri v jedilnici Doma Marte
- ❖ EMAVS: sreda ob 15. uri v delovni terapiji Doma Marte
- ❖ 1. SKUPINA: torek ob 15. uri v jedilnici Doma Marije
- ❖ 2. SKUPINA: torek ob 15. uri v jedilnici Doma Marije

PONEDELJEK, SREDA, PETEK ob 7. uri: telovadba v Domu Marije;

TOREK ob 16. uri: druženje s skupino Nazaret;

SREDA, 7. 9., ob 9. 30: družabno - sladko dopoldne pred kozolcem ali pred Domom, žrebanje križank;

ČETRTEK, 8. 9. 2011, ob 10. uri: sv. maša v cerkvi - Marijin rojstni dan /MALI ŠMAREN/;

NEDELJA, 18. 9. 2011, slovesna sv. maša in blagoslov vrtca in Doma na Griču;

NEDELJA, 25. 9. 2011, ob 14. uri: DAN SLUŽENJA

SREDA, 28. 9. 2011, ob 15. uri: Tone Rupnik - predavanje ob diapozitivih za stanovalce;

PETEK ob 10.30: sv. maša v kapeli Doma;

NEDELJA ob 10. uri: sv. maša v farni cerkvi.

*Meni pa je dobro,
da sem blizu Tebe, moj Bog.
Ps 73,28*

Marija Rupnik

Blagor vam, ker ste se že tukaj veselili srečne večnosti.

Nagrajenci poletne
križanke:

Frančiška Jakša
Marija Dragman
Frančiška Lenarčič
Danica Medvešček

Franc Govekar
Stanko Medvešček
Špela Vovko Vrbinc

SMEJALNICA

- Starši so vpisali Marka v šolo. Ni se hotel učiti. Prepisali so ga na šolo, kjer so učile redovnice. Uspeh odličen. Kako to? Oče ga vpraša, kaj se je zgodilo. »Ko sem prišel v razred, sem zagledal na steni križ in na njem mladeniča, napol golega; gotovo se ni učil in so ga obesile.«
- Možu je umrla žena. Ko gredo od pogreba, strašno zagrmi. Mož pogleda v nebo in reče: »Mica, kaj si že gor?«
- Mamica uči moliti k Bogu, ki nam rad pomaga. Jurček naslednje jutro moli: »Dobri Bog, spremeni tiste vitamine, ki so v špinači, v čokoladni

puding. Amen!«

- Možakar zrelih let čaka pred telefonsko govorilnico. Kar naprej trka na vrata, kdaj bo končala gospa starejših let. Pa mu pravi sosed: »Kaj nadleguješ gospo, ki je že v letih. Ko je šla noter, je bila še mlada.«
- Za župniščem zorijo hruške. Strežniki že čakajo, kdaj bodo zrele. Naslednji dan visi na veji listek: *Bog te vidi*. Fantje listek obrnejo in zapišejo: *Bog tudi odpušča!*

Zapisala Frančiška Jakša

Izdala Dom Marije in Marte Logatec. Ureila Leonida Žunančič.